

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/789/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214208249
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214208249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členov senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Soni Vackovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušník, advokát a konateľ, proti odporkyni: N. V., bytom V., C. XXXX/XX, o zaplatenie 300,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 30. marca 2015 č.k. 8C/332/2014-67, takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporkyni zaplatiť sumu 300,28 eura s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 271,67 eura od 28. 06. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a/, písm. b/, § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1, ods. 5 zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 06. 2006, § 52 ods. 1, ods. 2, § 879, 100 ods. 1, ods. 2, § 101 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 5b, § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa číslo 250/2007 Z.z., posúdiac zmluvu uzavretú medzi odporkyňou a pôvodným veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava č. 0212156883 dňa 10. 02. 2006, na základe ktorej veriteľ poskytol odporkyni úver vo výške 36 000,-- Sk, s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 10. 02. 2011, ako zmluvu spotrebiteľskú. Odporkyňa neplnila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas, pôvodný veriteľ postúpil preto pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Konečná splatnosť úveru bola dňa 10. 02. 2011, navrhovateľ si mohol do troch rokov túto pohľadávku uplatniť, teda posledný dňa na uplatnenie nároku bol 10. 03. 2014, navrhovateľ však návrh podal až dňa 29. 04. 2014. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že úverová zmluva bola uzavretá dňa 10. 02. 2006 podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01. 01. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01. 01. 2008. To znamená, že ak pred dňom 01. 01. 2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak ako v tomto prípade, nie je možné práva a povinnosti z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovení

§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01. 01. 2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7MCdo/9/2014, sp.zn. 2MCdo 3/2011 z 28. 04. 2011, 6MCdo/4/2012 z 27. 03. 2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/132/2013 z 21. 11. 2013, sp.zn. 15Co/28/2013 z 30. 10. 2013, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/138/2013 z 20. 02. 2014, sp.zn. 11Co/71/2013 zo dňa 30. 04. 2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9Co/64/2013 z 30. 09. 2014, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/157/2013 zo dňa 12. 09. 2013. Zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania navrhovateľa podľa § 205 ods. 1, ods. 2 OSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 213 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 156 ods. 3 OSP, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V danej veci odvolací súd, po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo konštatuje, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci, z tohto vyvodil správny právny záver, keď zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 300,28 eura z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožnil a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Taktiež sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 2 OSP na tieto dôvody ďalej iba poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné, zdôrazňujúc správnosť posúdenia danej veci súdom prvého stupňa, jej náležité odôvodnenie, iba poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29. 04. 2014 domáhal zaplatenia sumy 300,28 eura s príslušenstvom. Návrh zdôvodnil uzatvorením zmluvy právneho predchodcu a odporkyne dňa 10. 02. 2006, postúpením pohľadávky a neplnením povinnosti odporcom splácania splátok a následne zaplatenia dlžnej sumy. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na premlčaní nároku navrhovateľa, premlčaciu lehotu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a začiatok plynutia premlčacej doby po splatnosti úveru, t.j. odo dňa 11. 02. 2011. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením veci - námietky premlčania podľa Občianskeho zákonníka, keď za začiatok plynutia premlčacej lehoty považoval deň splatnosti pohľadávky, t.j. deň 10. 02. 2011 a za posledný deň trojročnej premlčacej lehoty deň 11. 02. 2014. Za situácie, že navrhovateľ podal návrh súdu dňa 29. 04. 2014, je potrebné konštatovať, že návrh bol uplatnený na súde po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Odvolanie navrhovateľa preto v tejto časti nie je dôvodné. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dňa 01. 04. 2015 nadobudla účinnosť novela ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Tento záver odvolacieho súdu je v súlade so záverom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. apríla 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Prvostupňový súd preto správne aplikoval trojročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Od nasledujúceho dňa po splatnosti úveru (10. 02. 2011) mohol navrhovateľ uplatniť svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy a lehota na uplatnenie nároku mu uplynula 11. 02. 2014. Návrh na začatie konania podal na súd 29. 04. 2014, t.j. po uplynutí premlčacej doby.

Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 01. 05. 2014 ukladá súdu prihliadnúť, aj bez návrhu, na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku. Aplikovaním tohto ustanovenia (čo je zákonnou

povinnosťou súdu), správne súd prvého stupňa posúdil v danej veci, aj bez návrhu, a na základe zákona, premlčanie nároku navrhovateľa. Keďže dospel k záveru o neskorom uplatnení práva navrhovateľom, správne, z dôvodu premlčania, jeho nárok zamietol. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože sa s týmto záverom súdu prvého stupňa stotožnil..

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 OSP a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a žiadne mu nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.